

מ"ת 6387/06/15 - מדינת ישראל נגד רימון כתנאני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 6387-06-15 מדינת ישראל נ' כתנאני(עציר)
תיק חיצוני: 3794/15

בפני	כבוד השופטת גאולה לוי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	רימון כתנאני (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

1. כנגד המשיב הוגש (ביום 3.6.2015) כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של ניסיון לרצח (סעיף 1305(1) לחוק העונשין ועבירות בנשק (נשיאה והובלה) (סעיף 144(ב) לחוק העונשין) ועבירות בנשק (החזקה) (סעיף 144(א) לחוק העונשין).

על פי הנטען בכתב האישום, ביקש המשיב להתחתן עם נ.ע. (המתלוננת), קרובת משפחתו, אך זו סרבה להתחתן עימו ועמדה אותה עת בקשר עם מ.ע. (המתלונן). ביום 16.4.2015 בשעות הבוקר הגיעה אמו של המשיב אל ביתה של המתלוננת והפצירה בה להתחתן עם המשיב. המתלוננת סירבה להפצרות ושיחת טלפון למשיב ביקשה שלא ישלח שוב את הוריו.

באותו יום, סמוך לשעה 13:00, הגיע המשיב עם אחיו ראזי אלכתנאני ברכב אל מקום עבודתו של המתלונן. המשיב ואחיו פגשו במתלונן ומעסיקו, כשהמשיב נושא בבגדיו אקדח טעון ללא היתר. בין המשיב למתלונן התפתח עימות קולני שעבר לדחיפות. המשיב שלף אקדח וירה ירייה אחת לעבר הרצפה. המעסיק ביקש מהמשיב לא לירות, והמתלונן פתח בריצה כדי להימלט מהמקום. בשלב זה ירה המשיב ירייה אחת לעבר המתלונן אשר פגעה בו בגבו, וזאת בכוונה לגרום למותו. לאחר מכן נמלטו המשיב ואחיו מהמקום. המתלונן הובהל אל בית החולים "קפלן" שם נמצא כי נגרם נזק בלתי הפיך לאחת מכליותיו, קרע בלבלב וקרעים במערכת העיכול. המתלונן בל מקריסה רב מערכתית, מדימום קשה בבטנו ומפציעה בזרועו. המתלונן נזקק לכמה ניתוחים ואושפז בבית החולים כשהוא מורדם ומונשם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המאשימה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום

ההליכים. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו וכי קמה עילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג) + (2) + (4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996. עוד צוין כי למשיב עבר פלילי הכולל הרשעה אחת בעבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען כי קיים כרסום בראייה המרכזית - עדותו של המעסיק - כרסום המצדיק בחינת חלופת מעצר.

3. בהחלטתו המפורטת של כב' השופט א' נסר אבו טהה (מיום 1.7.2015) נקבע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב, כנדרש לביסוס העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ללא כרסום ממשי כטענת ב"כ המשיב. כב' השופט אבו טהה מצא כי התשתית הראייתית מגוונת וכוללת ראיות ישירות כגון הודעותיו של המעסיק, עימות בינו לבין המשיב, הודעות המתלוננת וכן הודעות טקסט ממכשיר הטלפון של אחיו של המשיב למכשיר הטלפון של המתלוננת, איכון המשיב במקום האירוע, תעודות ומסמכים רפואיים. לצד אלה בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה.

כב' השופט אבו טהה ציין בהחלטתו כי ביום 28.6.2015 התקבל זכ"ד לפיו המתלונן שוחרר מבית החולים לבית מגוריו ברהט, והנסיין לגבות ממנו הודעה בשלב זה לא צלח, בשל מצבו הרפואי ורק לאחר תקופה החלמה ניתן יהיה לגבות הודעתו.

כב' השופט אבו טהה הוסיף וקבע כי בהעדר מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר, נותר לבחון - בהתאם למצוות המחוקק - אם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה הולמת.

בהתאם, ומשנותר לבחון את השאלה האם ניתן להשיג את תכלית המעצר דרך חלופה, ומבלי שהדבר יעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום, התבקש תסקיר מעצר.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 23.7.2015 הוגשה לתיק בית המשפט הודעה של המתלונן, שנגבתה ממנו ביום 20.7.2015, בה מסר כי אינו זוכר דבר מאירוע הירי.

4. תסקיר מעצר הוגש ביום 16.7.2015. על פי התסקיר, המשיב, יליד 1986, הינו רווק, בן למשפחה בת 20 ילדים. עובר למעצרו התגורר ברהט ועבד בחנות למכירת טלפונים סלולריים בבעלות משפחתית. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד. המשיב שלל שימוש בחומרים ממכרים. מעיון במרשם פלילי עדכני עלה כי נידון בשנת 2008 בגין עבירה של נהיגה פוזת ברכב.

שירות המבחן התרשם כי המשיב הינו אדם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, בעל תפיסה עצמית חיובית ומתפקדת, דבר הנמצא בפער מול התנהלותו בפועל. המשיב התקשה אל מול שירות המבחן להתייחס באופן מעמיק לאורחות חייו, לדפוסי התנהגותו, בחירותיו ודרכי התמודדותו במצבי קושי ותסכול שונים.

כן התרשם שירות המבחן כי המשיב הינו אדם בעל נוקשות חשיבתית ובעל צרכי שליטה מוגברים. על פי התסקיר, במצבים בהם חווה דחיה, תסכול, פגיעה בכבודו או בצרכיו או כאשר חש איום על תפיסתו העצמית, הוא עלול להתנהג באופן אלים וכוחני, תוך הפרת הנורמות החברתיות והמוסריות הנהוגות בחברה.

על פי התרשמות שירות המבחן, המשיב פועל בדפוס של חשיבה דיכוטומית וניתוק רגשי, אשר אינם מאפשרים לו לבחון התנהגותו באופן ביקורתי ושקול. שירות המבחן התרשם כי לתפיסת המשיב, אלימות הינה תגובה לגיטימית לצורך צמצום לחצים בהם מצוי.

המשיב מסר לשירות המבחן כי הוא אינו מכיר את המתלון ופגש בו לראשונה ביום אירוע העבירה המיוחסת לו. ביחס למתלון שלל המשיב, בפני שירות המבחן, קונפליקט או סכסוך קודם עימו.

5. עוד עולה מהתסקיר, כי שירות המבחן לא שוחח עם המתלון עקב מצבו הרפואי, אך שוחח עם נציג ממשפחתו, אשר תיאר את מצבו הרפואי והרגשי של המתלון.

שירות המבחן אף שוחח עם גורמי רלוונטיים מהמחלקה לשירותים חברתיים ברהט.

המתלוננת שללה בפני שירות המבחן מערכת יחסים עם המשיב. שירות המבחן התייחס גם לאפשרות שתהיה סולחה.

על פי התסקיר, קיימת ביחס למשיב רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות מוכללת הקשורה למאפייני אישיותו של המשיב ומאחר והסכסוך פעיל ולא הגיעו להבנות בין הצדדים השונים.

6. חלופת המעצר שנבחנה בתסקיר ושהוצעה על ידי המשיב בדיון היא מעצר בית בלוד בבית קרובת משפחתו של המשיב, בפיקוחם של מכרה של משפחת המשיב - גב' אזברגה סועד, בת 46, נשואה ואם ל-10 ילדים, אינה עובדת. גב' אזברגה הביעה רצונה כי המשיב ישהה בחלופת מעצר ביחידת דיור אשר בחצר ביתה בלוד. מפקחים מוצעים נוספים הם גיסו של המשיב - מר אזברגה מוחמד, בן 59, נשוי ואב ל-21 ילדים, תושב לוד וללא עבר פלילי; ואביו של המשיב - מר איברהים כתנאני, בן 64, נשוי ואב ל-20 ילדים, עובד עצמאי ללא עבר פלילי.

כל אלה ביטאו רצונם ונכונותם לסייע למשיב בשיקומו ויציבותו האישית ומסרו כי מבינים את הנדרש מהם וכי במידת הצורך נכונים לדווח לגורמים המתאימים.

7. שירות המבחן התרשם לחיוב מהחלופה המוצעת. יחד עם זאת, כאשר הסכסוך עדיין פעיל וקיים קושי להעריך הימשכות הרגיעה לאורך זמן, ולא ניתן לשלול הישנות התנהגות פורצת גבולות, ותוך שנלקחו בחשבון מאפייני אישיותו של המשיב, נמנע שירות השירות המבחן מלהמליץ על שחרור המשיב לחלופה.

8.

לדיון אשר התקיים בפני ביום 20.7.2015 התייצב סגן ראש עיריית רהט, מר אחמד נסאסרה.

מר נסאסרה העיד כי כרגע מתקיימת הודנה וכי נעשה מאמץ לגיבוש סולחה. מר נסאסרה הביע תקווה כי בתוך כשבועיים-שלושה תושג סולחה.

ב"כ המשיב עתר לדחיית הדיון עד שתושג סולחה. כן עתר כי יינתן תסקיר משלים לאחר קבלת הסולחה.

9. ב"כ המבקשת התנגד לדחייה נוספת ועתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. לטענתו, הסולחה אינה זו שעומדת בלב העניין. הסולחה היא רק רכיב אחד ממגוון רכיבים, ולב העניין הוא המסוכנות שנשקפת מהמשיב, ולא רק כלפי המתלונן אלא כלפי כולי עלמא. הוא הדגיש כי מדובר באדם הבוחר לפתור סיטואציה על רקע רומנטי באמצעות שימוש בנשק חם. מעבר למסוכנות הסטטוטורית והאדישות לחיי אדם, המדובר באדם שהוכיח שיש לו גישה לנשק בלתי חוקי.

10. ב"כ המשיב מנגד, עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן. הוא הפנה להיבטים החיוביים בתסקיר והדגיש כי למעט הרשעה אחת, בגין נהיגה פוחזת, עברו הפלילי נקי לחלוטין. נטען כי המתלוננת אינה חוששת מהמשיב ואין קשר ביניהם. כרגע הצדדים מצויים בשלב ההודנה וכבר הערב עוברים לשלב העטווה לקראת הסכם סולחה.

אשר לחלופה שנבחנה, טען ב"כ המשיב כי המפקחים הביעו נכונותם לסייע והמדובר בחלופה המביעה דאגה ואיכפתיות, והמפקחים נכונים לדווח לגורמים המתאימים.

על כן, עותר ב"כ המשיב להורות על שחרור המשיב לחלופה שנבחנה על ידי שירות המבחן ולחילופין, לדחות כאמור את הדיון עד לאחר גיבוש סולחה וקבלת תסקיר משלים.

בדיון לפני התייצבו הערבים המוצעים: גב' אזברגה סועד, מר אזברגה מוחמד, ומר איברהים כתאני.

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר שבתיק, לרבות תיק החקירה, באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

המשיב הועמד לדין באשמה של נסיון רצח. מיוחס לו כי ניסה לגרום למותו של המתלונן בשל סירובה של המתלוננת להינשא לו והעדפתה את המתלונן על פניו. בנוסף לכך מיוחסות למשיב עבירות בנשק - נשיאה, הובלה והחזקה.

הלכה היא כי מעורבות לכאורה בעבירות מסוג זה מעידה היא על מסוכנות רבה, שרק בנסיבות חריגות ובמקרים

יוצאי דופן ניתן להפיגה בחלופת מעצר (ר' למשל בש"פ 7824/13).

יחד עם זאת, גם כשקיימת עילת מעצר, ואף בעבירות החמורות, על-בית המשפט לבדוק אפשרות שחרורו של הנאשם בתנאי שחרור, שכן **"המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש, וחזקה עלינו מצוות המחוקק כי בית המשפט לא יורה על מעצרו של נאשם, אלא אם נוכח, בין היתר, כי "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי"** (בש"פ 1911/11 רועי רווח נ' מדינת ישראל).

12. במקרה דנן, שירות המבחן בחן את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ולא המליץ לעשות כן. בית המשפט אינו מחויב, כמובן בהמלצותיו של שירות המבחן שהינו אחרי הכול, אך אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת ההחלטה (ר' בש"פ 700/15 מדינת ישראל נ' טויטו; (ר' בש"פ 2410/15 מדינת ישראל נ' פרחאן אלערג'אן). אך סטייה מהמלצות התסקיר תיעשה רק באופן חריג ובהתקיים טעמים כבדי משקל (ר' בש"פ 4794/12 מדינת ישראל נ' פלוני; בש"פ 660/15 מדינת ישראל נ' פלוני).

13. במקרה זה, על יסוד מכלול החומר שלפניי, לא מצאתי כי מתקיימים התנאים המאפשרים לשחרר את המשיב לחלופה. המעשים המיוחסים למשיב מקימים תמונת מסוכנות מוחשית וממשית לחיי אדם. המשיב הגיע לכאורה למקום עבודתו של המתלונן וירה בו בגבו, שעה שהמתלונן ניסה להימלט ממנו. לאחר האירוע שהתרחש ביום 16.4.2015 הוא "נעלם" ורק ביום 25.5.2015 עלה בידי המשטרה לעצרו בעיר לוד, לאחר שורה של נסיונות לאתר אותו ואת אחיו.

בנסיבות המקרה דנן, בנוסף למסוכנות הרבה והמובנת הטמונה במעשים המיוחסים למשיב, קיים גם חשש כי שחרורו של המשיב עלול להוביל להשפעה על עדים מקרב בני המשפחה וכן להתלקחות מחודשת ומסוכנת של אלימות. העבירות המיוחסות למשיב מצביעות על כך שלכאורה יש לו גישה לנשק בלתי חוקי.

חומרת העבירות המיוחסות למשיב, כמו גם נסיבות ביצוען, כולל היעלמותו למשך שבועות ארוכים לאחר האירוע, מצביעים על מסוכנות גבוהה ועל אדם נטול עכבות וחסר מורא מהחוק. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום לתת במשיב אמון, שהוא תנאי בסיסי לכל אפשרות של שחרור בחלופת מעצר.

14. גם תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב אינו חיובי ואינו בא בהמלצה על שחרור לחלופת מעצר. התרשמות שירות המבחן הינה כי לתפיסת המשיב אלימות הינה תגובה לגיטימית לצמצום לחצים בהם הוא מצוי וכי הוא פועל בדפוס של חשיבה דיכטומית וניתוק רגשי אשר אינם מאפשרים לו לבחון התנהגותו באופן ביקורתי ושקול ואין לו יכולת לחשוב על השלכות מעשיו.

כמו כן, עפ"י התסקיר, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות הקשורה למאפייני אישיותו של המשיב ולקיומו של סכסוך פעיל.

15. במצב דברים זה, נוכח תמונת המסוכנות העולה מכתב האישום ומהמתואר בתסקיר, אני סבורה כי אין בחלופה שהוצעה כדי לאיין את המסוכנות לחיי אדם הנובעת מהמשיב. המפקחים המוצעים אמנם הביעו נכונות לפקח על המשיב. הם העידו על ניסיונם כמפקחים בעבר.

אולם לא התרשמתי כי יש בכוחם של המפקחים שהוצעו בחלופת המעצר כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת החשש מהימלטות. יש לזכור כי על פי חומר החקירה, המשיב היה לכאורה אצל קרובי משפחתו בלוד שעה שהמשטרה חיפשה אחריו בגין האירוע. מהות הזיקה בין אותם קרובים לבין החלופה המוצעת לא התבררה לפניי. מכל מקום, בנסיבות המקרה דנן, עיקר הקושי אינו נעוץ במפקחים. הסכנה טמונה באישיותו של המשיב, כאשר הנסיבות שהובילו למעשים המיוחסים לו לא השתנו.

16. בסיכום הדברים, לעת הזו לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממשיב בחלופת מעצר בכלל ובחלופה המוצעת בפרט.

על כן הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

לא מצאתי מקום להעתר לבקשת ב"כ המשיב לדחיית הדיון ולהגשת תסקיר משלים, בשל ציפיה להשגת סולחה, שעם כל התקווה והרצון הטוב, אין כל וודאות כי תושג.

מכל מקום, ככל שיחול שינוי נסיבות פתוחה הדרך בפני המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר, בהתאם לסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996. מובהר כי אין באמור משום הבעת עמדה לגבי אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ככל שתושג סולחה.

זכות ערר כחוק.

חומר החקירה יוחזר לבא כוח המבקשת.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, במעמד הצדדים.

ההחלטה הוקראה לצדדים על ידי כב' ס. הנשיא, השופטת ש' דברת.